

udregne disse Kurser er et meget besværligt Arbejde. Det var ogsaa under Henvisning til det, som her er udregnet, at den højtærede Finansminister sagde, at der var en Kursdifference af 7—12 pCt. Naar man derimod faar regnet Kursen ud for 1905, viser det sig, som jeg rent saglig har oplyst, uden at jeg begriber, hvorfor det kan vække nogen Harme, at Kurserne i 1905 have været langt lavere.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem nu giver sig til at læse op der, hvor Kurserne for 1904 og 1905 ikke staa. Jeg synes, det havde været nok saa rigtigt at erkende, at Kurserne for 1904 og 1905 ere oplyste ved Siden af de andre Kurser, og at det er meget let at se, hvor stor Forskellen er ogsaa der.

Bluhme: Jeg skal kun ganske kort udtale min Tilslutning til det foreliggende Forslag i dets Almindelighed. Det er et stort og godt Skridt fremad til Fordel ikke alene for Grundejerne, men i det hele for Pengemarkedet her i Landet. Det skiller sig fra tidligere Forslag derved, at man vedligeholder Kreditforeningernes Selvstændighed og Selvstyre, og det har derfor ogsaa fundet Tilslutning saa at sige fra alle Sider. Men derfor finder jeg det ogsaa temmelig mærkeligt, at forskellige Medlemmer have kritiseret Forslagets nærmeste Formaal, at komme ud paa det franske Marked. Naar Ministeren har opnaaet en heldig Overenskomst med dem, der have Indflydelse paa det franske Marked, kan jeg ikke indse, hvorfor man fra nogen Side her i Tinget vil rejse Vanskeligheder derimod ved at forlange yderligere Garanti til Fordel for det franske Marked. Jeg mener ganske vist, at det er en temmelig lille Sum, men jeg tror, at den vil arbejde sig frem. I § 18 have vi nemlig en Bestemmelse om, at hvad der tjenes udover 5 pCt., skal gaa dels til Reservefonden, dels til en Udvidelse af Bankens Virksomhed. Der staaer nemlig, at naar Reservefonden udgør over 5 pCt., skal det halve gaa til Staten, og jeg formoder, at den anden Halvdel skal blive ved Banken og ikke, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) syntes at mene, anvendes til Fordel for Grundejerne. Jeg tror, at det er af Vigtighed, at det slaas fast, at det, der kan komme ud af denne Bankforretning, ubetinget er Statens Ejendom, som enten kan anvendes til direkte Formaal i Statsøjemed eller til en For-

øgelse af Bankens Virksomhed. Et af Formaalene for Lovforslaget er jo at støtte Grundejerne saavel i Byen som paa Landet ved om muligt at højne deres Kreditforeningsobligationers Kurs, og det vil utvivlsomt kunne naas i det Øjeblik, som den højtærede Minister har sagt, at der hvert Aar er en Køber til et temmelig betydeligt Antal Obligationer. Ganske vist vilde det ikke være til Skade, om vi gik til Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer, men det naas jo ikke. Dette Lovforslag er et nyttigt foreløbigt Skridt, og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som er saa angstelig for denne Sags videre Udvikling, maa jo dog kunne finde nogen Trøst i, at selv det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds ikke syntes at være utilbøjelig til at gaa endogsaa meget vidt, idet han har antydet, at baade Tiendeobligationerne og de baandlagte Kreditforeningsobligationer danne en Grundfond, hvorpaa man kunde gaa langt videre, end Lovforslaget her antyder. At dette vil ske i Tidens Løb, antager jeg ogsaa, og jeg antager ogsaa, at Staten rolig kan gaa med dertil.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds saa en Fare i, at vi forpligtede os overfor det franske Marked, paa hvilket han forudsar en Deroute i en nær Fremtid. Jeg kan ikke indse, hvad det kan skade os, om der kom en Deroute paa det franske Marked. De Obligationer, der her er Tale om, ville netop da træde frem paa det franske Marked med en ganske anden Sikkerhed og Betydning end f. Eks. de Papirer, som antages at ville foraarsage Derouten, de russiske Laan. De ere jo kun baserede paa den russiske Regerings Betalingsdygtighed, hvorimod vore Obligationer fremtræde ganske anderledes funderede, ikke alene ved Statens delvise Garanti, men ogsaa ved det fortrinlige Pant, som Banken har, dels i Tiendeobligationerne og dels i Kreditforeningsobligationerne. Naar det ærede Medlem mente, at vore Kreditforeninger ydede for høje Laan, vil jeg berolige ham dermed, at saa vidt jeg ved, er der ingen af Landejendoms-kreditforeningerne, der yde Laan udover Halvdelen, ja ikke en Gang det. Og saa vidt det ikke skulde være Tilfældet i Byerne, antager jeg, at man, naar Løven træder i Kraft, maatte kunne paavirke de paagældende Kreditforeninger til at begrænse deres Ansvar. Men foruden den Udsigt til forhøjede Kurser for Kreditforeningsobligationer i løbende Serier vil det, at man kommer i Forbindelse med et